

tillod jeg mig at drage Sagen frem i Finansudvalget for at spørge: Hvordan staar det da til paa vore andre Seminarier og paa vore Privatseminarier? Jeg synes, det maa være en uafviselig Betingelse, at samtlige Seminarier i Landet ere forsynede med en saadan Undervisningsgenstand som et Menneskeskelet. Fejlen ligger nu maaske noget i den meget daarlige Seminarielov, som de Herrer fik lavet i 1894, hvorefter Læreruddannelsen gik over til at blive en privat Virksomhed, og hvorved man ikke sikrede sig, at en Anstalt, som giver sig af med at drive Seminarievirksomhed og at uddanne Lærere til Folkeskolen, bør i første Række være forsynet med det nødvendige Undervisningsmateriel, men da vi nu en Gang have denne daarlige Lov fra 1894 og maa leve under den, til den en Gang kan blive ændret, synes jeg, det var rimeligt at afhjælpe de Mangler, som klæbe derved, og forsyne alle vore Anstalter for Læreruddannelse med det nødvendige Undervisningsmateriel. Jeg vil derfor haabe, at dette Materiel maa blive givet ikke alene til de 4 Statsseminarier, men til alle Anstalter, som give sig af med at uddanne Lærere eller Lærerinder til Folkeskolen.

Noget lignende gælder med Hensyn til vore Seminariers Børnebogsamlinger. I det hele taget synes jeg, at de Skoler, som ere knyttede til et Seminarium, burde i alle Henseender staa som Mønsterskoler baade med Hensyn til selve Bygningerne og Undervisningsmateriellet og de Lærerkrafter, som virke der, fordi det jo dog er af den største Betydning, at netop de Mennesker, der skulle uddannes til Lærere, have Lejlighed til at se, hvorledes Undervisningen i Børneskoler praktisk skal drives, og at det altsaa er en Mønsterskole, hvor de faa denne Undervisning. Derfor vil jeg anse det for nødvendigt, at der ved alle Seminarieskoler findes Børnebogsamlinger, saaledes at de unge Mennesker der kunne lære, hvilken Betydning det har at give vore Børn Adgang til en passende Litteratur. Jeg vil derfor ønske, at saadanne Børnebogsamlinger maa findes ikke alene ved vore 4 Statsseminarier, men at man herindefra sørger for, at de ogsaa findes ved alle de private Seminarier. Lærernes Uddannelse staar jo desværre ikke højt i dette Land. Sammenlignet med vore Nabolande staa vi, det maa vi ærligt tilstaa, betydeligt tilbage. En af de første Opgaver, der burde løses, naar vi i det hele taget vilde højne vor Folkeskole, var jo den: at sørge for Læ-

rnernes Uddannelse. Hvis der er Brist paa den, skulle Manglerne nok komme til at mærkes i Børneskolen. Jeg har nævnt disse Ting, idet jeg er af den Anskuelse, at der fra Statens Side bør gøres alt, hvad der kan gøres for at højne Undervisningen ved vore Seminarier, ikke alene Statens, men ogsaa de mange private. Det kunne vi gøre, indtil vi en Gang kunne naa saa vidt, at vi faa en ny Lov om en ændret og forbedret Uddannelse af vore Lærere.

Der er i Betænkningen kommen en Oplysningskrivelse, foranlediget fra Socialdemokratiets Side, idet vi have ønsket at faa Rede paa, hvordan det staar med Pladsen omkring paa vore Aandssvageanstalter. Der findes i Betænkningen Side 282 en meget sørgelig Tabel, af hvilken det fremgaar, at der den 1. December 1906 var 419 aandssvage Børn, som bleve afviste paa Grund af Pladsmangel. Det vide vi alle, at det er en forfærdelig Ulykke for en Familie at have et aandssvagt Barn, men Ulykken bliver endnu tungere at bære, naar dette Barn stadig skal blive i Hjemmet. Det kan gaa at have det der i den spæde Alder, da mærkes det ikke saa meget, men efterhaanden som Barnet vokser til og bliver 6—8—10—12 Aar, desto mere byrdefuldt vil det være at have det i Hjemmet mellem de andre Børn. Det er en uafviselig Pligt for Staten at drage Omsorg for, at der findes et tilstrækkeligt Antal Aandssvageanstalter i vort Land. Nu er der ganske vist en lille Udvidelse af Aandssvageanstalten ved Brejninge i Gang, saaledes at der bliver 130 Pladser mere; men selv om disse 130 Pladser komme til, vil der være et meget stort Antal aandssvage Børn, som ikke kunne finde Plads nogetsteds. Jeg vil dog tillade mig at spørge den højtærede Minister, om han ikke i en nær Fremtid agter at foretage Skridt til, at der kan blive skaffet den nødvendige Plads til aandssvage Børn her i vort Land, saaledes at intet Barn skal afvises paa Grund af Pladsmangel.

Der er til Statens Lærerhøjskole i Aar forlangt en lille Bevilling paa 347 Kr., som gaar ud paa at yde Lærerne en supplerende Religionsundervisning. Det skal være en Undervisning i Apologetik, d. v. s. en Slags Forsvarslære for Kri.tendommen. Det er sørgeligt, at Kristendommen nu har det saa daarligt i dette Land, at der maa gives Kursus i, hvorledes man skal forsvare den. Der rettes ganske vist fra forskellige Sider Angreb mod Kristendommen,